

Publicerad 2022-12-08 14:56 av lodjuret/seglare

Det är möjligt att jag 'ger igen', men en del idéer bara kommer och går. Ja, du vet nog själv hur det kan bli eller vara. Plötsligt bara 'kommer det', behovet av att 'göra sig av med en eller annan känsla, som någon tid funderats på.

Samlade rester av ett igår (3)

En del pennor
bör låta sig nöja

lägga ned möjligt svärd
bara med ilska sig låta dröja

-

Madeleine brukar egendomligt
nog inte tänja
på sig själv,

likt vid frestelsen
att förtära bakelsen.
En möjligt attraktiv

varelse är sällan
lik en själv,
mera troligt då

föremålet för ens
egen åtrå, längtan.
Inte ensa andra

kan framstå likt,
bara att en
själv har något

att vilja som
se fram emot.
Förväntan av fylld.

-

Han var ute och cyklade.

'Så du har vant dig vid att vara man?'

Minnet av en replik kan vara som en fluga,
den surrar i luften, landar litet var den vill,
som nyfiket undersökande världen.

Han föddes som man.

'Jo, visst, men du har vant dig alltså?'

-

Jag är underbar
för jag har
vänner som tycker

om mig, de
inte bara tycker
som jag, de

vågar ha sin
egen smak. De
bara finns där.

-

Anna ser märkligt nog mest till sina just egna behov.
Där skiljer hon sig en smula från dig.
Men det är bara en föreställning du bär omkring på.

I själva verket är vi alla en sorts parasiter.
Innefattande tyvärr även människor lika
Margaretha, Margareta, Beauregard samt Thomas.

-

Människan lever i skräck för
bli fråntagen sin inbillade värdighet.

Sin möjliga status att bli sedd
som en vanlig medlem av samhället.

Skräcken för att bli tagen
o behandlad som galen.

Likt i en bok av Franz Kafka.
Det är en del av hans eftermäle.

(Texten har fått ligga i utkast sedan 29/9 2021.
Som du kan se av bilden, är den tagen i augusti
ute vid Waldemars udde, på Kungliga Djurgården.
I den charmanta och underbara huvudstaden
och nattfrosten har gjort sitt intåg nattetid)

Texten är utskriven från Poeter.se
Författaren lodjuret/seglare med Poeter.se id #4809 innehar upphovsrätten